

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1992/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ступар, адвокат из ..., против туженог „Меркур трговина“ ДОО из Новог Сада, чији је пуномоћник Саша Бајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1095/21 од 05.05.2021. године, у седници од 06.10.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1095/21 од 05.05.2021. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Новом Саду П1 351/2021 од 15.03.2021. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени је обавезан да му исплати за период од 01.12.2017. године до 31.12.2020. године на име остварених необрачунатих и неисплаћених сати ноћног рада износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, и на име остварених необрачунатих и неисплаћених сати прековременог рада 50.000,00 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, странке су ослобођене обавезе плаћања судских такси и стављен је ван снаге налог за плаћање судске таксе на тужбу од 08.12.2021. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1095/21 од 05.05.2021. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, ревизијом се не указује на погрешну примену материјалног права, већ на погрешну примену процесних одредаба чл. 291. и 355. ЗПП, због чега се посебна ревизија не може поднети, а не указује се ни на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Наиме, тужилац је успео у спору, јер је нижестепеним пресудама усвојен његов тужбени захтев, па стога нема правни интерес за подношење ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП. Такође, ревизијом се указује на немогућност извршења првостепене пресуде на основу признања, што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП, а ревизија је недозвољена и у односу на законску затезну камату која у овој парници није чинила главни захтев, према члану 28. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић